

[Stegger Nielsen.]

Ulykkesforsikringsloven, idet der svarende til dennes 60 pCt.s Erstatning for fuldstændigt Tab af Erhvervssevne for de militære Invalidere sættes 75 pCt. Hvorvidt nu denne Procent, der jo betyder en ret stor Udvidelse af Ulykkesforsikringslovens Bestemmelse, er rigtig valgt, kan der være forskellige Meninger om. Jeg ser ogsaa, at Ministeren er gaaet 5 pCt. under Udvalgets Forslag fra 1929, der gik op til 80 pCt. af Aarslønnen ved fuld Invaliditet.

I denne Forbindelse vil jeg gerne pege paa, at Begrebet Aarsløn efter min Mening er noget problematisk. Lovforslagets § 31 siger, at Aarslønnen fastsættes af Direktoratet for Ulykkesforsikringen

„efter Skøn under Hensyntagen til paagældendes Arbejdsfortjeneste i Tiden før Indkaldelsen til Tjenesten og til den Fortjeneste, som han vilde have kunnet opnaa; saafremt han var blevet hjemsendt uden Men af Ulykkestilfældet eller Sygdommen“.

Vil der ikke let her — jeg spørger kun — kunne opstaa Misforstaaelser til Gunst for en værnepligtig, men til Ugunst for en anden værnepligtig? Militært Mandskab kan, synes jeg, ikke uden videre sammenstilles med erhvervsdrivende; inden for de værnepligtiges Kreds er alle lige, og der vilde en eventuel Ulighed, skabt ved dette Skøn — jeg siger en eventuel Ulighed, skabt ved dette Skøn —, føles som en Uret. Talen er her mest om unge Mennesker, der staar paa Tærskelen til Erhvervslivet, og jeg vilde finde det ønskeligt, at den Lovgivning, der nu skal bygges op paa nye Principper, i alt Fald over for samme Skade bød paa samme Erstatning i Stedet for at bryde Lighedsprincippet.

Lovforslaget indeholder tillige Bestemmelser om Enkeforsørgelse og Børneforsørgelse, hvorefter Retten hertil ikke mere som efter den gamle Lov skal være knyttet til Trang. For Enker foreslaas en Erstatning paa 25 pCt. af Aarslønnen og for Børnene indtil — det beror altsaa paa et Skøn — 20 pCt. af denne, til de er fyldt det 18de Aar; heri ligger der en Udvidelse af den bestaaende Ordning, da denne kun omfattede Forsørgelse af Børnene indtil det 15de Aar. At der indføres Kontrol med Rentenyerne og Mulighed for Forandring af Renten, dette sidste dog kun inden for et Tidsrum af 5 Aar fra Rentens første Fastsættelse, anser jeg for en god Bestemmelse — ikke alene som en Retfærdighedshandling over for Invaliden, men ogsaa som en økonomisk Betyggelse for det offentlige.

Ligeledes kan jeg billige Kapitaliseringsbestemmelsen, der ogsaa er overført fra Ulykkesforsikringsloven.

Endelig er der i Overensstemmelse med Ulykkesforsikringslovens Principper indført flere nye Ydelser i Lovforslaget, nemlig Sygebehandling, Dagpenge og Begravelseshjælp, hvilket i Forbindelse med den højere aarlige Renteydelse vil betyde en Merudgift af 110 Kr. pr. Invalid eller i det første Aar 16 000 Kr. og endelig gennemført efter en Aarrække godt 200 000 Kr., Beløb, der dog maa kunne nedsættes noget, da Beregningerne er foretaget efter Mandskabsstyrken i Hærloven af 1922, hvilken Styrke efter den nye Hærlov er reduceret med 17 pCt.

I og for sig kunde jeg have ønsket, at Spørgsmaalet om den militære Invalidforsørgelse saa vidt gørligt var blevet ordnet sammen med Socialreformens Gennemførelse, idet det er beklageligt, at der stadig skal vise sig Udløbere fra denne med økonomiske Forpligtelser, som man egentlig ikke paa Forhaand havde regnet med. Men Principperne i Lovforslaget kan mit Parti selvfølgelig billige efter hele vor Stilling til Socialreformen, ligesom vi mener, at Sagens Henlæggelse fra Socialministeren til Direktoratet for Ulykkesforsikringen og Ulykkesforsikringsraadet er mere betryggende end den nuværende Ordning. Jeg mener dog, det er noget vanskeliggere at indføre disse Principper, som vi altsaa billiger, i den militære Invalidelov end i den almindelige Ulykkesforsikringslov.

Dertil kommer, at man ikke kommer udenom, at dette Lovforslag er af ikke ringe økonomisk Rækkevidde. Hvis Ulykkesforsikringslovens Procentsatser direkte var overført paa denne Lov, var det hele saa ligetil. Dermed vil jeg dog ikke sige, at vi ikke finder, der bør ydes noget mere til Folk, som er blevet Invalid under den tvungne militære Tjeneste, end til andre, men ud fra disse Betragtninger vil jeg dog anse det for formaalstjenligt at underkaste visse Enkeltheder i Lovforslaget vedrørende Satserne en nærmere Prøvelse i et Udvalg, som jeg senere skal tillade mig at foreslaa nedsat.

Jeg vil til Slut spørge den højtærede Minister, om man ikke kan befrygte, at Loven vil medføre Konsekvenser med Hensyn til Nyderne under den hidtidige Ordning gennem en voksende Utilfredshed fra disses Side. I øvrigt skal jeg med det Forbehold, at vi ønsker nærmere Enkeltheder drøftet i et Udvalg, tilsige mit Partis Velvilje til Sagens videre Behandling.